

# መዓልታዊ አስተንትኖ ቃል አምላኽ - መጋቢት 1ይ ሰሙን

## ብዶ/ር ክፍለየሱስ ዓንደማርያም

መዓልቲ መዓልቲ ንገለ ደቃይቕ ነዞም ነንመዓልቲ ተዳልዮም ዘለዉ ንባባት ብምንባብን ብምስትንታንን ቅሳነትን ሰላምን ኣብ ሕይወትና ኪሰፍን እዩ። “ንዓ መንፈስ ቅዱስ ነዚ ቃል እዚ ኣንቢቦ ክአምናን ኣብ ልቦይ ከሕድርን ጸጋኻ ሃቢ!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>29 የካቲት</p>	<p>2 ነገ 5: 1-15 መዘ 42: 2-3, 43: 3-4 ሉቃ 4: 24-30</p>	<p><b>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል አምላኽ ንነፍስና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• 2ይ ነገሥት 5 ንእማን ሓለቓ ሠራዊት ንጉሥ ሶርያ ብማይ ጸሎት ሩባ ዮርዳኖስ ካብ ለምጽ ከም ዝሓወዮ የዘንትወልና። “ሰለዚ ንእማን በፍራሱን ብሠረገላታቱን መጸኢ፡፡ ኣብ ኣፍ ደገ ቤት ኤልሳዕ ደው በለ። ኤልሳዕ ከኣ ናብኡ ልኡኽ ሰዲዱ ‘ናብ ዮርዳኖስ ኪድ እሞ ሾብዓተ ሳዕ ተሓጽብ፡ ቁርቡትካ ድማ ኪሓዊ እዩ’ በለ። ንእማን ግና ኹርዩ ኹደ እሞ ‘እንሆ ኣነስ ብርግጽ ወጺኡ፡ ብሰም እግዚአብሔር አምላኹ ተማህሊሉ፡ ኣብ ልዕሊ እቲ ዝሓመመ ቁርቡቲ ድህረ ጸሓፊ ኢዱ ኣውዲቐ ዜሕውየኒ መሰሉኒ ነይሩ። ካብ ማያት እስራኤልስ እቲ ኣብ ዳማስቆ ዘሎ ኣባናን ፈርጻርስን ዚበገል ሩባታትዶ ግዳ ኣይበልጽን፤ ኣብኡ ተሓጸቢዶ ኣይምሓወኹን?’ በለ። (ምኽሪ ገልውኡ ሰጂዑ ግና ተሓጸበ) . . . ቁርቡቲ ከኣ ሓወየ፤ ከም ቁርቡት ንእሹቶ ቕልጻ ኹይኑ ድማ ጸረየ። . . . ‘እንሆ ሕጅስ ብጀይካ አምላኽ እስራኤል ካልእ አምላኽ ከም ዘየልዎ ፈለጥኩ። . . .’ በለ።” ይብለና።</li> <li>• መዘሙር 42 ከኣ “ንኣኻ ንሕያው አምላኽ እናፍቐ አሎኹ። ኦ አምላኽይ፡ ኣነ መጸኢስ መአዝ ኮን እዩ ኣብ ቅድሚኻ ዘሰግድ? ለይትን መዓልትን እበኪ ኣሎኹ። ንብዓተይውን ተቐሰብኩ፤ ጸላእተይ ከኣ ኹሉ ግዜ ‘አምላኽካ ኣበይ ኣሎ?’ ይብሉኒ ኣለው።” ቀጺሉ ኣብ ምዕራፍ 43 “ብርሃንካን ሓቅኻን ልኣኹ፤ ንሳተን ይምርሓኒ፤ ናብ ጸዮን ናብታ ቅድስቲ እምባኻን ናብታ መግደሪትካ ዝኾነት ቤት መቐደስን የብጽሓኒ። ሸው ኦ አምላኽ ናብ መሠዊዒኻ ኪኣቱ እዩ፤ ንስኻ ናይ ደሰታይን ናይ ታሕጓሰይን መሠረት ኢኻ፤ ኦ አምላኽ፡ ኦ አምላኽይ፡ ብበገና ኹመሰግካ እዩ።” እናበለ ይጽላ።</li> <li>• ወንጌል ሉቃስ 4 ከኣ ኢየሱስ “ነቢይ ኣብ ዓዱ ከቶ ከም ዘይከብር ብሓቂ እብለኩም ኣለኹ። ብዘመን ኤልያስ እቲ ሰማይ ሠለስተ ዓመትን ሸዱሸተ ወርሕን ዝተጻጸውሉ፡ ኣብ ኩላ እታ ምድሪ ኹኣ ብርቱዕ ሞሃት ዝኾነሉ ወርሃት፡ ኣብ እስራኤል ብዙኃት መበለታት ከም ዝነበሩ ብሓቂ እብለኩም ኣለኹ። እንተኾነ ኤልያስ ናብታ ሓንቲ መበለት ሰበይቲ ኣብ ስራጽታ ናይ ሲዶና እትርከብ ደኣ እምበር ካብኣተን ናብ ሓንቲ እኳ ኣይተላኻኹን። ኣብ ዘመን ነቢይ ኤልሳዕውን ኣብ እስራኤል ብዙኃት ለምጻማት ነይሮም፤ እንተኾነ ብዘይካ ንእማን ሶርያዊ ኹብኡቶምሲ ሓደ እኳ ኣይነጽሐን” ከም ዝበሎም ይነግረና።</li> </ul> <p>ቀደም ይኹን ሎሚ እግዚአብሔር ኃያል ቅልጽሙ ዘርገሐት ትእምርቲ ይገብር እዩ። እንተኾነ ንፍሉይ ዕላማ ድኻነት እዩ ዚገብር። ናይ ተቐባልቲ እምነትን ቅሩብነትን የድልዮ፤ ከምኡውን ነቲ ዝርኢ ሕዝቢ ናብ አምላኽ ንክድህብን ከም ምልክት ህላዌ አምላኽን እዩ ዝገብር። ግብረ-ትእምርቲ እምበኣር ኩሉ ሰብ፡ ብፍላይ ኣቶም አምላኽ ኣብ ሕይወት ደቂ ሰብ ሎሚ ከም ዚግዩ ዘይአምኑ ሰባት ንምርታዕ እዩ ዝፍጸም። ንእማን ሶርያዊ ተረቲዑ “እንሆ ሕጅስ ብጀይካ አምላኽ እስራኤል ካልእ አምላኽ ከም ዘየልዎ ፈለጥኩ” እናበለ ከኣ ይእመን። ንኢየሱስ ከኣ እቶም ደቂ ዓዳ፡ ደቂ ናዝሬት፡ ኣብ ቤት ጸሎቶም ካብ ትንቢት ኢሳይያስ ኣንቢቡ “እዚ ጽሑፍ እዚ ሎሚ ኣብ ኣእዛንኩም ተፈጸመ” ምሰ በሎም፤ “እዝስ እቲ ወዲ ዮሴፍ ደኣተነን?” ኢሎም፤ ዝብልዎ ጠፍኦም። እቲ ኣብ ሞንጎኦም ኪጻቢ ከሎ ሓንቲኳ ልዕሊ ሰቡ ዘይነበር፡ ሕጂ “ሕርይቲ ዓመት እግዚአብሔር ክሰብኽ ለኣኹ” ምሰ በሎም ምእማኑ ኣሸገሮም። ገሊኣቶም ከኣ ምናልባት ትእምርቲ (ከም ሓደ ማጃሽያን) ክርእዮም ተሃንጥዮም ነይሮም ይኾኑ። ኢየሱስ እቲ ኣተነኣምን ምስቲ ሞሕዲ እምነቶም ርእዩ፤ ነቲ ንሱ ዝሰብኹ ዝነበረ ወንጌል ንምቅባል ቅሩባት ከም ዘይነበሩ ስለ ዝፈለጠ ሓንቲ እኳ ኪገብር ኣይፈቐደን። ትእምርታቲ ክርእዩ ከኣ ኣይከኣሉን። ንሕና እውን፡ ብፍላይ እቶም ክርስትያን፡ ንአምላኽ ካብ ቀደም እንፈልጦ ይመስለና እሞ ንቃል አምላኽ ብሀርፋን ክንሰምዮ ኣይንደልን። ብመጀመርያ እቲ ቃል አምላኽ ኣብ ልብና ክሰጥምን ንሕና ከኣ ክንቅብሎን ከሎና እቲ ናይ መጀመርያ ትእምርቲ ወይ ናይ ልቢ ለውጢ ይፍጸም። ንአምላኽ ሕያውን ገባርን ሓዳግን ምኳኑ ምሰ ኣመንናዮ ብዝበለጸ ብትእምርትታቲ ኣብ ሞንጎና ይሰርሕ። እምበኣር እቲ ዝግበዩ ትእምርቲ ንአምላኽ ኣብ ቃሉ ክንረኽቦ ምሰ እንጅምር እዩ ዝፍጸም። “ኦ ጉይታ ለውጢ! ኣብ ቃልካ ከም ዘለልዩካ ግበርኒ!”</p>

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
<p>1 መጋቢት</p>	<p>ዳን 3: 25, 34-43 መዝ 25: 4-9 ግቴ 18: 21-35</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>ትንቢት ዳኒኤል ብዛዕባ ጸሎት ኣሃርያ (ዳኒኤልን ብጹቱን ኣብ እቶን ሓዊ ምስ ተደርቦዩ) የቐርብልና። “ምእንቲ ሰምካ ክትብል ፈጺምካ ኣይትገደገና፣ ንኪዳንካውን ኣይተፍርሶ። ምእንቲ ፈታዊኻን ምእንቲ ይሰሓቅ ባርያኻን ምእንቲ ናትካ ቅዱስ ዝኾነ ያዕቆብን ክትብል ምሕረትካ ካባና ኣይተርሕቅ። . . . ግናኸ ብዘተጣዕስ ልብን ብትሑት መንፈስን ናባኻ መጸእና ኣሎና እሞ . . . ክትቅበለና ንልምካ ኣሎና። . . . ንሕናውን ብምሉእ ልብና ከም እንክተለካ ግበረና። ከመይ ነቶም ብእኻ ዚውከሉ ጎፍረት ኣይክረኽቦምን እዩ። ሕጂ ኸኣ ብምሉእ ልብና ክንሰዕብካ ኢና፣ ነክብረካ ኣሎና፣ ገጽካ ኣብርሃልና፣ ንልምካ ኣሎና። . . . ብመጠን እቲ ዜደንቅ ተግባራትካ ኣድኅና፣ ኣ እግዚኣብሔር! ንሰምካ ክብሪ ሃቦ።” እናበለ ይጽሊ።</li> <li>መዝሙር 25 ከኣ “እግዚኣብሔር ጎደናታትካ ኣፍልጠኒ፣ መገድታትካ መሃረኒ። ንሰኻ ኣምላኽ ምድኃነይ ኢኻ እሞ፣ ከም ትእዛዛትካ ክክብር ምሃረኒ። ኩሉ መጻልቲ ትጽቢተይ ካባኻ እዩ። . . . ኣ እግዚኣብሔር ነቲ ብንእስነቲይ ዝገበርክዎ ኃጢአተይን ኣባላይን ኣይትዘክር፣ ከም ለውሃትካ፣ ምእንቲ ፍቕርኻ ኢልካ ዘክረኒ። እግዚኣብሔር ሠናይን ቅኑዕን እዩ እሞ፣ ንኃዋኣን መንገዱ ኺምህርም እዩ።” ይብለና።</li> <li>ወንጌል ግቴዎስ 18 ከኣ ብዛዕባ በደል ኣኅዋትና ምምሓር ይምህረና። ጴጥሮስ “ጉይታይ! ኃወይ እንተ በደለንሰ ክንደይ ሳዕ ይቕረ ክብለሉ? ክሳዕ ሾብዓተይ?” በሎ። ኢየሱስ ድማ “ሾብዓተ ሻዕ ሱባዓ ደኣ እምበር ክሳዕ ሾብዓተ ኣይብለካን” በሎ። ቀጺሉ ኢየሱስ ብምሳሌ ብዛዕባ እቲ ንጉሥ 10,000 ዲናር ዝመሓር ሱባዓ የዘንትወልና። ንሱ እቲ ዝተማሕረ ሱባዓ ግና ነቲ 100 ዲናር ዝእውዶ ዝነበረ ኻልእ ሱባዓ ክምሕር ከምዘይደለዩን፣ ብምክንያት ተግባሩ ከኣ ተመሊሱ እቲ ንጉሥ “ተቐጠዑ ኩሉ ዕዳኡ ክሳዕ ፈጺሙ ዚፈዱ ንዚላቕይዎ ኣጎሊፉ ሃቦ” ይብለና።</li> </ul> <p>ወንጌል ደጋጊሙ እግዚኣብሔር ኃጢአትና ምእንቲ ክምሕረና፣ ንሕና ነቶም ዚበደሉና ክንምሕር ከም ዝግብእና ይምህረና። ኩሉ ግዜ ኃጢአት ስለ እንገብር፣ ንካልኣት ከምኡ ኩሉ ግዜ ክንምሕርም የድልየና ማለት እዩ። ደቂ እግዚኣብሔር ክንከውን እምበኣር መሓርቲ ክንከውን የድልየና። ነቲ ቃል ኣምላኽ ካብ ዘይምፍላጥና ግና ንዝበደሉና ንከይንምሕርም መሰል ዘሎና ኮይኑ ይሰምዓና። ኣዘራርባና ኩሉ ጊዜ ነዚ ሓቂ እዚ ይምሰክር እዩ። “ከምዚ ስለ ዝገበረኒ ገጹ ክርእዩ/ክርእዩ ኣይደልን እየ” ወይ ከኣ “እዚ ሱባዓ መኣዝ ኮይኑ/ኮይና!”፣ ከምኡውን “ጽናሕ እሞ ከርእዩ እንድየ!” ንብል። ክግርቁና ንዝመጹ ሰባት ድማ “በዚ ሱባዓ እዚ/እዚኣ ከይትመጹኒ” ንብሎም። ከምኡ ኢልና ከሎና ከኣ ቤተክርስቲያን ክንከይድ ኣየሰክፈናን። ዘጉደልና ኣይመሰለናን። እዚ ከኣ ኣምላኽ ዘለዎ ኣመለኻኽታ ስለ ዘይንፈልጥ እዩ። ዳኒኤልን ብጹቱን ግና ትእዛዛት እግዚኣብሔር ንክየፍርሱ ሕይወቶም መሰዋዕቲ ንክኸፍሉ ድሕር ኣይብሉን። ኣብ ውሽቲ እቲ እቶን ሓዊ ከለዉ ብዛዕባ ኃጢአት መላእ ሕዝቦም ምሕረት ይልምኑ ነበሩ። መጻልቲ መጻ “እግዚኣብሔር ጎደናታትካ ኣፍልጠኒ፣ መገድታትካ መሃረኒ።” እናበልና ክንልምን የድልየና እዩ። ብጸጋ ኣምላኽ ጥራሕ ኢና ክንምሕር እንክእል። ከመይ ዓለም ዝኸደ መንገዱ ይኹን ሥጋና ዝደልዩ ኩሉ “ገጽ ኣይተርኢ” እንደበለ ኣንጻር ምሕረት እዩ ዚምህረና። ንሕነ ምፍዳይ እዩ ዝመርጽ። ቃል ኣምላኽ ግና፣ ሕነ ምፍዳይ ናይ ኣምላኽ ሥራሕ ጥራይ ምኃኑ ይምህረና እዩ። ኩሉ ግዜ ተበዲልካ ምምሓር “ዘንዕቕና” ዘይኮነሱ ናይ ብሓቂ “ውሉድ ኣምላኽ” ምኃና ዘርኢ። እቶም ጀጋኑ ክርስትያን ዝህብዎ ምስክርነት ሕይወት እዩ። “ኣ ጉይታይ! ዝምሕር ልቢ ሃበኒ። ከምቲ ንሰኻ ንኩሉ ኃጢአተይ ኩሉ ግዜ እትምሕረኒ፣ ከምኡ ንዝበደሉኒ ክምሕር ምሃረኒ። ኣብቲ ድሕሪ ምሕረት ዚመጽእ ሰላምን ውሉድ ኣምላኽ ምኃንን ጥራይ ብእምነት ምጽባይ ሓግዘኒ።”</p>

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
-----	-----	--------

2  
መጋቢት

ዘጳ 4፣ 1, 5-9  
መዝ 147፣ 12-13, 15-16, 19-20  
ማቴ 5፣ 17-19

ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?

- ኦሪት ዘዳግም 4 ንእግዚአብሔር ክንእዘዝ ይምህረና። “ሕጂ ድማ ኦ እስራኤል፡ ምእንቲ ብሕይወት ክትኑብሩን ናብታ እግዚአብሔር ኣምላኽ ነቦታትኩም ዚህበኩም ምድሪ ክትኣትዉን ክትወርሱዎን፣ ነዚ ኣነ ክትገብርዎ ኢሉ ዝምህረኩም ዘሎኹ ሕግታትን ፍርድታቱን ሰምዑ። . . . ሓንትሰ እቲ ዓይንኹም ዝረኣዮ ነገር ከይትርሰዑ፣ ብኹሉ መዓልታት ሕይወትኩም ድማ ካብ ልብኹም ከይወፅእ፡ ንርእሳኹም ተጠንቀቐ፣ ነፍሰኹም ሓልዉ፣ ንደቅኹምን ንደቂ ደቅኹምን መሃርዎም።” ይብለና።
- መዝሙር 147 ከኣ “ኦ ኢየሩሳሌም፡ ንእግዚአብሔር ኣመሰግንዮ፣ ኦ ጽዮን ንኣምላኽኪ ወድሰዮ። ከመይ ንመሃርሃር መዓጹኹ ዜጽነዕ፡ ንሕዝብኹ ዚባርኹም እዩ። . . . ትኣዛዙ ናብ ምድሪ ይሰድድ፡ እቲ ዝበሎ ድማ ቐልጠፉ ይፍጸም። . . . ትኣዛዛቱ ንሕዝቡ ሥርዓታቱን ሕግታቱን ድማ ንእስራኤል ሃቡ።” ይብለና።
- ወንጌል ማቴዎስ 5 ከኣ ብዛዕባ ሕጊ ሙሴ ይሓረርና። “ንሕጊ ሙሴ ኾነ ንነብያት ክፍጽዎም ደኣ እምበር፣ ክሰዕርዎ ዝመጸእኩ ኣይምሰልኩም። ሰማይን ምድርን ከላዕ ዚኃልፍ፡ ኩሉ ሕጊውን ክላዕ ዚፍጸም፣ ካብ ሕጊ የውጣ ወይ ሓንቲ ሕንጻጽ ከም ዘይትኃልፍ፣ ብሓቂ እብለኩም ኣሎኹ። እምበኣርሲ ካብዘን ናእኹቲ ትኣዛዛት ሓንቲ ዘፍረሰ፣ ከምኡውን ንሱብ ዝመሃረ፣ ካብ መንግሥተ ሰማያት ንእኹቶ ኹበሃል እዩ። እናፈጸመ ዚምህር ግና፡ ኣብ መንግሥተ ሰማያት ዓቢይ ከበሃል እዩ። ጽድቅኹም ካብ ጽድቂ መማህራን ሕግን ፈሪሳውያንን እዘዩ እንተ ዘይበዘኹ፣ ናብ መንግሥተ ሰማያት ኩቶ ኣይትኣትዉን ኢኹም ኢሉ እነግረኩም ኣሎኹ።” ይብለና።

ብሕይወት ምእንቲ ክነብር ንትኣዛዛት እግዚአብሔር ክንሕልዎን ንደቅና ክንምህርምን ከም ዘድልዩና ይምህረና ኣሎ። ቃል ኣምላኽ “ሕይወት” ዚብሎ ታሕጓስን ሰላምን ዕረፍትን ዘለዎ ሕይወት ማለት እዩ። ሥድራ ቤት ኣምላኽ ምኃን ማለት እዩ። እዚ ከኣ ልዕሊ ኹሉ ብእግዚአብሔር ምእማን ማለት እዩ። ንሱ ንዓና ዘሓገሥና ከም ዝፈልግን ናብ ምሉእ ናጽነትን ታሕጓስን ከመርሓና ከም ዝክእል ምእማንን ቦታ ንሱ ዘርእየና መንገዲ ምሰዓብን ማለት እዩ። ሓቂ ኣብ ቃሉ ጥራሕ ኢና እንረኽቦ። ኣብ ዓለም ክንደይ ምትላልን ሓሶትን እዩ ኹቡብና ዘሎ። ገለ መማህራን፡ ምእንቲ ክንሕጉስ ንሥጋና ንሰምዒታቱን ከምልኽን የተባብዑና። ብዘብላዕ፡ ብዘሰተ፡ ብእንክደናን እንረግጽን፡ ብጸታዊ ርክባት፡ ብሃብቲ ምጥራይ፡ ወይ ብሥልጣን ምሓዝ ክንሕጉስ የተባብዑና። ቃል ኣምላኽ ግና በዚ መንገዲ እዚ ሓጉስ ከም ዘይንረክብ ይነግረና። እዚኣቶም ዕላማታት ሕይወትና ምስ ገበርናዮም ከኣ ኩሉ ካልእ መጋብሪ ጥራይ ይኸውን። ምስ ሰባት ዘሎና ዝምድናታትና ከኣ ነዚኣቶም ንምርኻብ ከም መጋብሪ ንጥቀመሎም። ምትንኻልን ምትላልን ሓሶትን ከም ክእለት ይውሰድ። ንዕብዳንን ሰኽራንን ጽቡቕ ስም ቀይርናሉ “ምዝንጋዕን ጸወታን” ኢልና ኣጠሚቕናዮ። ንሥድራና ዚብጽሖም ጊዜን ገንዘብን ኣብኣም ነባኽኖን ነጥፍኣን። ቃል ኣምላኽ ግና ንሰሰዕቲ፡ ንሰኽራን፡ ንዘመት፡ ንምሕሻሻን፡ ንሥድራና ምጉሃዩን ኃጢአት ምኃኖም ብግልጺ ይነግረና። በዚ ጎደና ተመላሊሰና ከኣ ዘላቕ ሓጎስ ክንሓፍስ ከም ዘይንክእል ብግልጺ ይነግረና። ካልኣት ስለ ዝገብርዎ ብዕሙትካ ምሰዓብ ቀታሊ እዩ። ንኣኻ/ኹ ንኣይ ኣምላኽ ናይ ኣእምሮ ጸጋ ሂቡና እዩ። ሓቅን ሓሶትን ከፈሊ ዝክእል ሕልና እውን ኣሎና። ፍልጠት ቃል እግዚአብሔር ከኣ ንልብናን ንኣእምሮናን ብጽብለጸ የብርሀ። ስለዚ ሎሚ እቲ እንኸዶ ዘሎና መንገዲ ነሰተውዕሎ። ናይ ብሓቂ ሓጎስን ሰላምን ኣብ ሕይወትና ኬምጽኣልና ይክእልዶ? ስለምንታይ ብኡ ንጉዓዝ ኣሎና? ናብ ገደል ከይንኣቱ ኣዕይንትና ንክፈት። “ኦ እግዚአብሔር ኣምላኽ፡ መገድኻ ኣርእየኒ። ክሰዕሶ ትብዓት ሃበኒ። ንፍልጠት ትኣዛዛትካ ከም ዝሃርፎ ግበረኒ። ንሱብ ከመሰል ክብል ንሕማቕ ከይሰዕሶ ትብዓት ሃበኒ። እኛ ድኣ ነቶም ነታ ቅንዕቲ መንገድኻ ዘይፈለጥዎ ክምህርዎ ኣይልን ጥቡብን ሃበኒ።”

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
<p style="text-align: center;">3 መጋቢት</p>	<p>ኤር 7፣ 23-28 መዝ 95፣ 1-2, 6-9 ሉቃ 11፣ 14-23</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• ትንቢት ኤርምያስ 7 “እኳ ደኣ ‘ድምፀይ ሰምዑ፣ እነ ኸኣ ኣምላኽኩም ኪኸውን እየ፣ ንሰኻትኩም ድማ ሕዝበይ ክትኮኑ ኢኹም። ጽቡቕ ምእንቲ ክትረኽቡ እውን፣ ቡቲ እነ ዝእዘዙም ዘበለ ኹሉ መንገድታት ተመላለሱ።’ ኢሉ እየ ዝእዘዘኹም። ግናኸ ብምክሪ ርእሶምን ቡቲ ክፋእ ህልኽ ልቦምን ደኣ ኸዱ፣ ኣብ ክንዲ ንቐድሚት ምድፋእ ድማ ንድግሪት ኣቢሎም ተመልሱ እምበር፣ ንኣይሰ ኣይሰምዑንን ኣእዛኖም ድማ ናባይ ጽን ኣየበሉን።” ይብሉና።</li> <li>• መዝሙር 95 ከኣ “ንዑ፣ ንእግዚአብሔር ብሓገሱ ንዘምር፣ ንኸውሐ ምድኃንና እልል ንበለሉ፣ ብምሰጋና ናብ ቅድሚኡ ንብጸኡ፣ ብመዝሙር እልል ንበለሉ። . . . ንዑ ፍግም ኢልና ንሰገደሉ፣ ኣብ ቅድሚኡ እግዚአብሔር ኣምላኽና ንምበርኩኽ። . . . ከምቲ ኣቦታትኩም ኣብ መሪቡ፣ ከምቲ ሓደ መዓልቲ ኣብ ማሳ ኣብ ምድረ ቡዳ ልቦም ዘትረፉ፣ ልብኹም ኣይተትርፉ። ንሓቶም ሸሕ እኳ ነቲ ዝገበርኩሎም እንተ ረኣዩ፣ ፈተነንን ተኸራኸሩንን።” ይብሉና።</li> <li>• ወንጌል ሉቃስ 11 ከኣ ብዛዕባ ንኢየሱስ ብኤል ዜቡል ከም ዝበልዎ ይነግረና። “ኢየሱስ ዓባሰ ጋዜን የውጽእ ነበረ፣ እቲ ጋዜን ምስ ወፀ፣ እቲ ዓባሰ ዝነበረ ሰብ ተዛረቦ፣ እቶም ሕዝቢ ከኣ ተገረሙ። ገለ ኻብኣቶም ግና፣ ‘ነጋንንቲ ብብኤል ዜቡል፣ ብሓላቓ ኣጋንንቲ እየ ዜውጽእም ዘሎ’ በሉ። . . . ንኣይ ‘ነጋንንቲ ብብኤል ዜቡል እየ ዜውፀእም ዘሎ’ ትብሉንስ መንግሥቲ ሰይጣን ንሓድሕዳ እንተ ተፈላለዩት ደኣ፣ እታ መንግሥቲ ከመይ ኢላ ትቐውም? እነ ነጋንንቲ ብብኤል ዜቡል ዘውፀእም ካብ ኮንኩሎ ደቅኹም ደኣ ብመን የውፀእም ኣለዉ? ሰለዚ ንሓቶም ፈራዶኹም ኪኹኑ እዮም። እነ ነጋንንቲ በጻብዕ ኣምላኽ ዘውፀእም ካብ ኮንኩ ግና መንግሥቲ ኣምላኽ ኣባኹም በጺሓ እያ። . . . እቲ ምሳይ ዘይኮነ፣ ንሱ መቐናቕንቲይ እዩ፣ እቲ ምሳይ ዘይእክብ ድማ ይብትን።” ይብሉና።</li> </ul> <p>እግዚአብሔር ቀደም ብክብሮቱ ንሕዝቢ እስራኤል ይመርሖም ነበረ። ኣብቲ ዓሕራይ ጊዜ ከኣ ብወዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ገይሩ ብቃልን ብሓይሊ ትእምርትን ኣብ ሞንጎ ሕዝቢ እግዚአብሔር ወንጌል ድኅነት ሰበኹ። ብግዜና ድማ ቃሉ ብሰበኹቲ ወንጌል ናባና ይበጽሕ ኣሎ። ንድምጺ ኣምላኽ ነድህበሉን ንሰምዖን ደኣሎና? ወይስ፡ ርእሶና ብዝበለና ወይ ቡቲ ዓለምና እትኸደ መንገዲ ሕይወትና ንመርሕ ኣሎና? ወይስ፡ ኣምላኽ ነቶም ዝኣምንዎን ዝጸብደዎን ዝገብረሎም ምሕረትን ፈውሰን ርኢና ወይ ሰሚና ነኣእሶን ንንፅቕን ኣሎና? ወይስ፡ ኣብ ቤት ኣምላኽ ምስ ኣሕዋትና ንምምላኽ፣ ንቃል ኣምላኽን ንጸሎትን፣ ‘ግዜ የብለይን’ እናበልና ንርእሶና ነተግሻኹ ኣሎና? እንን ንሰኻን ንሰኽን ንኣምላኽ መዛኑ ወይ ብፍልጠትን ጥበብን ሓይልን ማዕርኡ ኣይኮናን። ኣምላኽ ኣብ መንገዲ ደው ኣሉ፣ ነታ መንገዲ ደሓን ክርእየና ከሎ ድኣ ከመይ ኢልና ኢና እንንፅቅ? ሰለምንታይ ኢና ልብና እነትርር? ምእንቲ ነቲ ቃሉ ክነጽጎ፣ ዝተፈላለየ ስነ ሞንጎ ነምጽእ? ኣብ ዙርያና እሞ ንጠምት ክንደይ ሰባት ንፈልጥ? ክንደይ ዝኣኹሉ ኻብኣቶምከ ብሕውቶም ሕጉሳት ኮይናም ንረኽቦም? እቶም ሕጉሳትከ ምንጪ ሓጎሶም እንታይ እዩ? እቲ ዝበዘሐ ሰብ ንሓጎስ ኣብ ብልዕን መስተን፣ ኣብ ገንዘብ ምግባር፣ ኣብ ሳዕሲዒትን ጸወታን፣ ኣብ ፍትወት ሥጋ (ፍትው ጸታዊ ርክብ)፣ ኣብ ናይ ሥልጣን ቦታ ምድያብ፣ ካልእ ንዓኡ ዚመስል ዝረኽባ ይመስሎ። ካልኣት ከኣ ኣብ ውድድርን ዓወትን ይኣምኑ። ልዕሊ ሰብ ምዃንን ንካልኣት ምብላጽን ዘሓጉሶም ኮይኑ ይሰምዖም (ማለት ብፍልጠት፣ ብገንዘብ፣ ብሥልጣን፣ ብሓይሊ፣ ብጉልበት፣ ወይ ብጽባቕ)። ሓደ እሞን ክልተ መሓዘት ደቂ ኣንሰትዮ፣ ከዕልላ ከለዎ፣ እታ ሓንቲ “እንቲ እታ ኩሰቶ ትፈልጥያደ? ኣይትሓፍር ኣይትሓንኸሲ እነ ዝተኸደንኩዎ ዓይነት ክዳን እምበር ተኸዲና ረኣኹልኪ” ትብላ። እታ ካልኣይታ ትቐብል ኣቢላ ድማ “እታ ፋራ? እምበኣር ሎሚ ምሳና ክትውዳደር ደልያ?” ይበገሃላ ነይረን። ንኣኣተን ክትመስል ምፍታና ኣሕሪቐውን። ቡቲ ካልእ ወገን ከኣ ነቶም ልዕሊና ዘለዉ ዝገበርዎ ክንገብር ሒኹ ምባልናኽ ሓጎሰና ክውሰኽልና ይክእልደ? ኣምላኽ ዚህ ምስ ረኣየ እዩ “ገንዘብኩም ኣንጌራ ኣብ ዘይኮነ፣ ጸግኹም ድማ ኣብ ዘዩጽግበኩም እተጥፍኡስ ስለምንታይ? . . . እዘንኹም ናባይ ጽለው እሞ ንዑ፣ ሰምዑ፣ ብሕይወት ክትነብሩ ኢኹም።” (ኢሳ 55:2) እዩ ዝብለና። ምክሩ ንሰማዕ። “ኣ ጉይታ፣ ንክንቲ ከይደክምን ንዘዩርብሓኒ ከይደልን፣ ልቦይ ንቃልካ ከየትርርን ሓልወኒ!”</p>



ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

4 መጋቢት

ሆሴ 14: 2-10  
መዝ 81:6-11, 14, 16  
ማር 12: 28-34

ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?

- ትንቢት ሆሴእ 14 “ናብ እግዚአብሔር ተመለሱ እሞ፡ . . . ‘ኩሉ ኣባሳና ይቐረ በለልና፡ ጸሎትና ተቐበል፤ ንሕና ድማ ኣብ ክንዲ ኣሩሕ መሥዋዕቲ ምስጋና ኸንቐርበልካ ኢና፡ . . . ድግሪ ደጊም ነቲ ብኢድና ዝሠራሕናዮ ጣዖት ‘ኣምላኽና ኢኻ’ ኣይክንብሎን ኢና፡ . . . ‘ሕዝቢ እስራኤል ድግሪ ደጊም ምስ ጣዖታት ዜራኽብ ኣይከህልዎምን እዩ፡ ኣነ ኸኣ ጸሎቶም ክሰምዕ እዩ፤ ከምኡውን ኪከናኸናም እዩ፤ ከም ዝለምዐ ጽሕፂ ኾይን ኸጽልለሎም እዩ፤ መበቁል ኩሉ ፍረን በረኽትን ክኾነሉም እዩ፡” ይብለና።
- መዝሙር 81 ከኣ “ዖር ካብ ምስካም ኣድጎንኩኹም፤ . . . ምስ ጸበበኩም ናባይ ኣእውኹም ኣነውን እናገፍኩኹም፤ . . . ኣ ሕዝቢይ፡ ኣሰምልኩም ኣሎኹ እሞ ሰምዑኒ፤ ኣ እስራኤል፡ ኣየ እንተ ትሰምዑኒ፤ ካልእ ኣምላኽ ኣብ ማእከልኩም ኣይሃሉ፤ ንካልእ ኣምላኽውን ኣይትሰገዱ። . . . ኣየ ሕዝቢይ እንተ ዚሰምዑኒ፤ . . . ንጸላእቶም ቀልጠፈ መዋረድክዎም፤ ንተጸረርቶምውን መዋፋእኩዎም ካይረ።” ይብለና።
- ወንጌል ማርቆስ 12 ከኣ ብዛዕባ እቲ ዝዓበየ ትእዛዝ ይዛረበና። “ካብ ኩለን ትእዛዛሲ ኣየነይቲ እያ ቐዳመይቲ? ኢሉ ድማ ሓተቶ። ኢየሱስ ከኣ ‘እታ ቐዳመይቲ እዚኣ እያ፤ ‘ኣ እስራኤል ሰማዕ፤ እግዚአብሔር ኣምላኽና ንሱ በይኑ እግዚአብሔር እዩ። ንእግዚአብሔር ኣምላኽካ ብኸሉ ልብኻን ብኸሉ ነፍሰኻን ብኸሉ ኣእምሮኻን ብኸሉ ኃይልኻን ኣፍቅር።’ . . . እታ ንኣኣ እትመሰል ካልኣይቲ ትእዛዝ ድማ፡ ‘ብጻይካ ከም ነፍሰኻ ኣፍቅር’ እትበል እያ። ካብዚኣተን እትዓቢ ትእዛዝ የልዎን’ ኢሉ መለሰሉ።” ይብለና።

ወንጌል ኩሉ መንፈሳዊ ሕይወትና ኣብ “ፍቕሪ” ከም ዝምርኩስ ይነግረና ኣሎ። ንኣምላኽ ክንፈልጦን ክንፈትዎን መሠረት ኩሉ ርክባትና እዩ። ኣነ፡ ንሰኻ/ኸኸ፡ ኩልና ንኣምላኽ ከም ኣምላኽ ሰለ ዘይፈለጥናዮ ኩሉ ዝምድናታትና ተዘናቢሉ ንርእዮ ኣሎና። ንኣምላኽ ምስ ፈለጥናዮን ምስ ሓዘናዮን እዩ ኣመለኻኽታና ክመዓራረ ዝጅምር። ኣምላኽ ምሳና ናይ ቀረባ ርክብ ይደሊ። ንሱ “ፍቕሪ” እዩ። ንሱ ኣቦና እዩ። ንሱ ይሓልየልናን ይጓሰዩናን። ንሱ ቀረባና እዩ። ነዚ ሓቂ እዚ ክሳብ ዘይፈለጥናዮ ሕይወትና ዕረፍቲ ክረክብ ዘበት እዩ። ነቲ ፍቕሩ ኣይኣመናዮን። መንፈሳዊያን ኣዕይንትና ብእምነት ሰለ ዘይዓበዩ፡ ነዚ ሓቂ ክንርእዮ ይኸብደና ኣሎ። ንሕና ንኣምላኽ ክንገብረሎ ንሕተት ዘሎና ይመስለና። ኣምላኽ ግና ዝገድሎ ሰለ ዘይበሉ፡ እንታይ ኢና እሞ ክንምልኡሉ? ነቲ ሕፃን እሞ ንተዓዘብ። ወለዱ ንሱ ክገብረሎም ኣይጸበዩን እዮም። ንዕኡም ርእዩ ክሕጉስ ከሎ ናብኡም ክመጽእ ብናፍቕትን ብፍቕርን ኢዱ ዘርገሑ “ኣቦየ፡ ኣደየ” እናበለ ክቐበሎምን ክስዕሎምን ከሎ ሓጎሶም ይመልእ። ኣምላኽ ከኣ ካብኡ ብዝበለጸ እዩ ዝደልዩናን፡ ዝናፍቕናን፡ ንሕና እቲ ሕፃን ክገብር ዝኽእል ንኣምላኽ ፍቕርና ክንህሮ ንኽእልዶ ኣሎና? ናብ ሕቕፋ ክንድርበ ንደሊዶ? መኣዝ እዩ ዚመጽእ ኢልና ሃረር ኢልና ንጸበዮዶ? ምስ መጽኸ ኩሉ ዝወግልናዮ ክነግር ንህንጠዶ? ንኣብነት ውሉድካ ንዓኻ/ኸኸ ርእዩ እንተ ዝሕባእ እንተ ዝርሕቀካ/ኪ እንታይ ምተሰምዓካ/ኪ? ንእግዚአብሔር እምበኣር ብእኡ ብዘይምግዳስናን፡ ናብ ሰብን ካልእ ነገራትን ጥራይ ብምድሃብናን ይጉሃ። ካብኡ ንላዕሊ ክኣልየልና ዝኽእል ከም ዘየልዎ ይፈልጥ እዩ። ነገራት ወይ ፍጡራት ንልባትና ክመልኡዎ ከም ዘይኽእሉ ኣጸቢቐ ይፈልጥ እዩ። ከምቲ ሓደ ወላዲ/ወላዲት ዝገብር ከኣ ይደልዩናን ናብኡ ክንምለስ ከኣ ብፍቕሪ ይጽውዓና። ሎሚ እግዚአብሔር ይጽውዓካ/ኪ ኣሎ። ድምፁ ሰማዕ/ዒ። ልብና ንኽፈተሉ። ንሱ ብፍቕሩ ክመልኣና እዩ። ካብኡ ኢና ንካልኣት ምፍቃር እንመሃር። ኣምላኽ ኣቦና ምኅኑ ምስ ኣመናን ምስ ተቐበልናዮን፤ ሽዑ ኢና ንኩሉ ሰብ ከም ውሉድ ኣምላኽ ምኅኑ ከነለልን ከነፍቅርን እንኽእል። እሞ ናብ ቤት ኣቦና ንመለሰ። ነቶም በእዳውና ዝሠራሕናዮም ጣዖታትና ንደርብዮም። ሽዑ ንሱ ባዕሉ ካብ ኩሉ ዖርና ከናግፈና እዩ። እንተ ጸበበና እሞ ናብኡ ምስ ኣእወና ንሱ ኬናግፈና እዩ። ባዕሉ ኪከናኸና እዩ። ከም ጽሕፂ ኾይን ኸጽልለና እዩ። መበቁል ኩሉ ፍረን በረኽትን ክኾነልና እዩ። “ኣ እግዚአብሔር ኩሉ ኣባሳና ይቐረ በለልና። ብፍቕርኻ ምልኣና። እምነት ወሰኽና፤ ንፍቕርኻ ዝበቅዕ መሥዋዕቲ ምስጋና ኸንቐርበልካ ደግፊና።”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p style="text-align: center;"><b>5</b> <b>መጋቢት</b></p>	<p>ሆሴ 6: 1-6 መዝ 51: 3-4, 18-21 ሉቃ 18: 9-14</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• ትንቢት ሆሴእ 6 ብዛዕባ ሓቂ ዘይብሉ ጣዕሳ ይዛረብና። “እግዚአብሔር ከምዚ ይብል ኣሎ፡- ‘እ ሕዝቢ እስራኤል፡ እንታይ ክንብረኩም እየ? እ ሕዝቢ ይሁዳ እንታይ ክንብረኩም እየ? ንኣይ ዘሎኩም ፍቕሪ ከም ደመና ብጊሓት፡ ከምቲ ኣንጊሁ ዚጠፍእ ኣውሊ እዩ። ሰለዚ ብኩባይት ገይረ ዚቐርጽ ቃል ጥፍኣት ለኣኽኩልኩም ፍርደይ ከም ብርሃን ወጋሕታ ኣብ ልዕሌኹም ኪወድቕ እዩ፤ ካብ መሥዋዕቲ ኸተቐርቡለይሲ ምሕረት ክትገብሩ እፈቱ። ካብ ዚሓርር መሥዋዕቲ ኸተቐርቡለይ ከኣ እምላኽ ምዃነይ ክትፈልጡ እፈቱ።” ይብለና።</li> <li>• መዝሙር 51 ከኣ “ኣነ ኣበሳይ እፈልጥ ኣሎኹ፤ ኃጢአተይውን ኩሉ ግዜ ኣብ ቅድመይ እዩ። ኣነ ንኣኻ ፡ ንኣኻ በይንኻ ጥራይ በደልኩ፤ ኣብ ቕድሚኻውን እከይ ገበርኩ፤ ሰለዚ ኸትፈርደኒ ሓቕኻ ኢኻ፤ እንተ ቐጻዕነኒውን ቅኑዕ ኣሎኻ። . . . ንእምባ ጽዮን ብጸጋካ ሠናይ ግበረኣ፤ መከባብያታት ኢየሩሳሌም ንደቐ። ሸዑ ብመሥዋዕቲ ጽድቂ፤ ብዚሓርር መሥዋዕቲ፤ ብምሉእ መሥዋዕቲ ባህ ኪብላካ እዩ።” ይብለና።</li> <li>• ወንጌል ሉቃስ 18 ከኣ ብዛዕባ ጸሎት እቲ ፈሪሳውን ተቐባል ቀረጽን ይነግረና። “እቲ ፈሪሳዊ ደው ኢሉ ብልቡ፡ ‘እ ኣምላኽ! ከምቶም ካልኣት ሰባት፡ ከተርቲ፡ ዓመጽቲ፡ ዘመውቲ፡ ወይ ከምዚ ተቐባል ቀረጽ እዚ ስለ ዘይኮንኩ ኣመሰግነካ ኣሎኹ። ኣብ ሰሙን ክልተ መዓልቲ እጸውም፤ ካብ ኩሉ ገንዘቤ ከኣ ዕሽር ኣውጽእ’ እናበለ ጸለየ። እቲ ተቐባል ቀረጽ ግና ኣብ ርሑቕ ደው ኢሉ፤ ዓይኑ ናብ ሰማይ ቋሕ ኩብል እኳ ከይደፈረ፡ ‘እ ኣምላኽይ! ንኣይ ንኃዋእ ምሕረኒ’ እናበለ ኣፍ ልቡ ይወቅዕ ነበረ። ገዛእ ርእሱ ልዕል ዜብል ኩሉ ኸቀረደ፤ ገዛእ ርእሱ ዜትሕት ኩሉ ግና ልዕል ኪብል እዩ እሞ እዚ ኃላፊ እቲ ጸዲቐ ናብ ቤቱ ኸም ዝተመልሰ እብላኩም ኣሎኹ።” ይብለና።</li> </ul> <p>ናይ ሎሚ ቃል ኣምላኽ፡ ንሱሓና ብእግዚአብሔር ቅጡል ምእንቲ ኪኸውን ብትሕትናን ብሓቅን ብልብን ኪኸውን ከም ዘለዎ ይምህረና ኣሎ። ኣብ ቤተክርስቲያን መጻእና እንገብሮ ጸሎት ጥራይ ኣኻለ ከይመሰለና። ክንደይ ግዜ ኢና፡ “ካብዚ ሱብዚ / ካብዚ ሱብ እዚኣ፡ ኣነ ብዓሰር ግዜ እሓይሽ!” ዘይንብል? ሰባት ክንሓሚ ከሎና፡ ብፍላይ ንእንጸልኦም ወይ ንዘበደሉና እሞ ዝተቐየምናሎም ሰባት፡ ብምንእኣስ ኢና እንዛረብ። ዝውቱር ኣዘራርባና እዩ። እምበኣር ንርእስና ከይነልዕል ቃል-ኣምላኽ የጠንቅቐና ኣሎ። ኣምላኽ ርእሰ ምምጽኻቕውን ኣይፈቱን እዩ። ንጉድለትናውን ክነመኻንየሉ ኣይደልን እዩ። እቲ ሰቡር ልቢ ዘለዎ ሱብ፡ “ኣነ ኣበሳይ እፈልጥ ኣሎኹ፤ ኃጢአተይውን ኩሉ ግዜ ኣብ ቅድመይ እዩ። ኣነ ንኣኻ ፡ ንኣኻ በይንኻ ጥራይ በደልኩ፤ ኣብ ቕድሚኻውን እከይ ገበርኩ፤ ሰለዚ ኸትፈርደኒ ሓቕኻ ኢኻ፤ እንተ ቐጻዕነኒውን ቅኑዕ ኣሎኻ” ንክብል ሰንዱው እዩ። እምበኣር ናብ ንሱሓ ክንመጽእ ከሎና፡ ብመጀመርያ ንኣምላኽ ከም ዝበደልና ክርድኣና ኣሎዎ። ኃጢአትና ከሕፍረና ኣሎዎ። ክንጸልኦ ኣሎና። ክንምለሶ ወይ ክንደግሞ ኣይንሓሰብን ኢና። ንሱብና ክንመሰል ኣይኮናን ናብ መንበረ ኑዛዜ እንቐርብ። ነቲ እንርድኦ ኩሉ ኃጢአትና ገለ ከየትረፍና ኢና ክንጎሕ ዝግብኣና። ልዕሊ ኩሉ፡ ንዘበደሉና ክንሓድገሎም መደብ ዘይብልና ከሎና፡ ምንዛዝ ትርጉም የብሉን። ሰለዚ ናብ ምሥጢራት ቅድሚ ምቕራብና ወይ ንኣምልኾ ሰንበት ናብ ቤተክርስቲያን ቅድሚ ምምጻእና፡ ንዝተበኣሰናዮም ሰባት ክንዕረቐም የድልየና። ምሕረት ከይገበርና ምሕረት ኣይንረክብን ኢና። ሓደ ሓደ ግዜ ንክንምሕር ስለ ዝከብደና፡ ፍሉይ ጸጋ ካብ ኣምላኽ ምልማን የድልየና። ሸዑ እዩ እቲ ኣምልኾና ንኣምላኽ ባህ ዜብሎ። ሸዑ እዩ እቲ ዝኣሰረና ልምዲ ኃጢአትና ዚብተኹ። ሸዑ እዩ ዝምድናታትና ክጥዒ ዚጅምር። ሸዑ እዩ ካብ ጽልኢ ዝመጽእ ጸቕጢታት ካብ ኣእምሮና ዚለዓለልና። ሸዑ ይፈኹሰናን ክንሕጉሰን ንክእል። ደቂ ኣምላኽ ምዃና ዘሓገኑሰና ሸዑ እዩ። “እ እግዚአብሔር ንፍቕርኻ ከም ዜሰተውዕሎ ግበረኒ። ዝተበተኸ ዝምድናታታይ ኣጥዕየለይ። ልዕሊ ኩሉ ብኃጢአተይ ክእመን ጸጋኻ ኣብዝሓለይ። ንዕርቂ ሰንዱው ልቢ ሃበኒ። ነቶም ዝበደሉኒ ኩሎም ክምሕር ሓይሊ ሃበኒ። ስለ ምሕርትካ ከኣ ኣመሰግነካ ኣሎኹ።”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>6 መጋቢት</p>	<p>ሆሴ 5: 9-12 መዝ 34: 2-7 2ቆሮ 5: 17-21 ሉቃ 15:1-3, 11-32</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• ትንቢት ሆሴእ 5 “መዓልቲ ቐጽግት ይመጽእ ኣሎ፤ እስራኤል ድማ ክትባድም እያ። እዚ ብርግጽ ከም ዝኸውን ነገድ እስራኤል ይፍለጠ። እግዚአብሔር ከምዚ ይብል ኣሎ፡- “ሓላቕ ይሁዳ ከምቶም ንእስራኤል ዘወሩ እዮም እሞ መቐጻዕተይ ኣብ ልዕሊኦም ከም ማይ ኪኸቡ እዮ። እስራኤል ናብቶም ገለ ኺሕግዙ ዘይክእሉ ስለ ዝተጸግዐት፤ ትግፋዕ ኣላ፤ እቲ ብሕጊ ናታ ዝነበረ መሬት ከአ ትገደግ ኣላ። ስለዚ ኣነ ንእስራኤል ከም ነቐዘ፤ ንቤት ይሁዳ ኸአ ከም ቍንቁን ኾይን ክትፍኣን እዮ።” ይብል።</li> <li>• መዝሙር 34 ከአ “ንእግዚአብሔር ቡቲ ዝገበር ከመስግኖ እዮ፤ ጥቕጻት ነዚ ሰሚዖም ኪሕጉሱ እዮም። . . . እዚ መስኪን እዚ ኣኣወዮ፤ እግዚአብሔር ሰምዮ፤ ካብ ኩሉ ጸበባኡ ኣድኃኖ። መልእኽ እግዚአብሔር፤ ኣብ ዙርያ እቶም ዚፈርህዎ ይሰፍር፤ ካብ ድንገት ከአ የናግሬም።” ይብልና።</li> <li>• 2ይ መልእኽቲ ናብ ሰብ ቐሮንጦስ 5 ከአ “ስለዚ ሓደኳ ብክርስቶስ እንተኣልዩ፤ ንሱ ሓዲሽ ፍጥረት እዩ፤ እቲ ብሉይ ኃሊፋ፤ እንሆ ኹሉ ሓዲሽ ኾይኑ እዩ። እዚ ኹሉውን ካብቲ ባዕሉ ብክርስቶስ ገይሩ ዝተግርቀና ፡ ንካልኣትውን ምስኡ ከነተግርቐ መዚ ዚሃበና፤ ኣምላኽ እዩ። . . . ስለዚ ንሕና ናይ ክርስቶስ ኣምባሰደራት ኢና፤ ኣምላኽ ከአ ብኣና ገይሩ ይዕድም ኣሎ። ኣብ ክንዲ ክርስቶስ ካይና ድማ ‘ምስ ኣምላኽ ተግረቐ’ እናበልና ንልምኹም ኣሎና።” ይብል።</li> <li>• ወንጌል ሉቃስ 15 ከአ “እንሆ ኹሉም ተቐበልቲ ቐረጸን ኃዋኣንን ኪስምዕምናብኡ ቐረቡ። ፈሪሳውያንን መማህራንን ሕግን ድማ ‘እዚ ንኃዋኣን ይቐበል፤ ምስኣቶውን ይበልዕ’ ኣናበሉ ኣበርቲም ኣጉረምረም። ሸቡ ከምዚ ኢሉ ነዚ ምስላ እዚ መሰለሎም፡- . . . “ንሓደ ሰብኣይ ክልተ ደቂ ነበርዎ። እቲ ንእሹቶ ኸአ ነቦኡ ‘አቦ! ካብዚ ጥሪት እቲ ዝብጽሓኒ ግደ ሃበኒ’ በሎ፤ ንሱ ኸአ ነቲ ገንዘቡ መቐሎም። ድጎሪ ሓደት መዓልቲ እቲ ንእሹቶ ወዲ፤ ዘለዎ ኹሉ ኣኪቡ፤ ናብ ርሑቕ ዓዲ ከደ። ኣብኡ ድማ ነቲ ጥሪቲ ብዝርገት እናነበረ ቡተና። ዘለዎ ዘበለ ምስ ወድኡ፤ ኣብታ ሃገር ብርቱዕ ሞዒት ኮነ፤ ንሱ ከአ ክሰእን ጀመረ።” ይብልና። ቀጺሉ እቲ ወዲ ብምክንያት እቲ ሸግር ንቤት ኣቦኡ ናፈቐ። ሓደ ካብቶም ኣገልገልቲ ኣቦኡ ኮይኑ እንጌራ ክጸግብ ኢሉ ከአ ተመልሰ። ኣቦኡ ድማ ገና ርሑቕ ከሎ ረኣዮ እሞ ደንገጸሉ፤ ጉይዩ ኸአ ብክሳዱ ሓኒቐ ሰዓም። ነቲ ኣጥፊእዎ ዝነበረ ምሰል ውሉድነትን ክብርን ከአ መለሰሉ።</li> </ul> <p>ወንጌል ክንግምቶ ዘይንክእል ዘፍቅረና ኣቦ ከም ዘሎና ይነግረና ኣሎ። ምስኡ ምንባር ሓዲግና እኳ እንተ ኸድና፤ ንሱስ ገና የፍቅረና እዩ። ክንምለሶ ቍሊሕ ይብለና። ሎሚ ከአ መልእኽቲ ይልእከልና ኣሎ፤ “ምስ ኣምላኽ ተግረቐ” እናበለ ይጽውዓና ኣሎ። ንሱ ናይ ምሕረቲ ግዜ ከይዓጸወልና ከሎን፤ ፍርዱን መቐጻዕቱን ኣብ ልዕሌና ከም ማይ ከይኸግዎ ከሎ፤ ናብኡ ንመለስ ምስ ኣቦና ንተግረቐ። ንሕና ናብቶም ገለ ሓጉስ ኪህቡና ዘይክእሉ ነገራት ናብ ብልዕን መስተን ናብ ዕብዳንን ዝርገትን ምሕሻሽን ኣይንጸጋዕ። ናይ ብሓቂ ከም ክርስቲያን ብእምነት ንክርስቶስ ተቐበልናዮ እንተ ኾይና፤ ንሕና ሓደሽቲ ፍጥረት ኢና፤ ኣባና እቲ ብሉይ ኃሊፋ፤ እንሆ ኹሉ ሓዲሽ ኾይኑ እዩ። ንሕና ብሓዲሽ ኣዲይንቲ ንኩሉ ንሞምቶ፤ ደቂ ኣምላኽ ምዃና ንፈልጥ፤ ኩሉ ሰብ ሓውናን/ሓፍትናን ምዃኑ ንርዳእ። ሰብ ብኣርኣያ ሥላሴ ዝተፈጥረን ክቡር ምዃኑን ስለ ነሱተውዕሎ ነክብር። ስለምንታይ ብዛዕባ እቲ ዘፍቅረና ሰማያዊ ኣቦና ዘይንዝክር? ስለምንታይ ነቲ ኣብ ኩሉ ዘመናት ሕዝቡ ንምድኃን ዝገበሮ መስተንክር ግብሪ ኣኣዳወ ክንፈልጦ ሃረር ዘይንብል? ስለምንታይ ሎሚ ኣምላኽና ኣብ ሕይወትና ከም ዘይጻዩ ገይርና ንቐጽር? ንሕና ሥጋውያን ጥራይ ኣይኮናን። ንዘለዓለም እትነብር ነፍሲውን ኣላትና። ብመንፈስና ምስ ኣምላኽ ክንዋሳእ ንክእል ኢና። ሕጂ ኣነ፡ ንሰኻ/ኺ ንኣምላኽ ክንጽውዖን ንሱ ድማ ክምልሰልናን ይክእል እዩ። ስለምንታይ ድኣ ንርሕቐ ኣሎና? እቲ ገነት ዝፈጠረ ኣምላኽሲ ንሕና ብልዕን መስተን ከም ዘድልዩና ይጠፍኦይ? ክንሕጉስ ከም እንደሊኽ ይጠፍኦይ? እቲ ጸገም፡ ንዘዩሓጉሰና ከም ዘሓጉሰና ገይርና ስለ እንሓሰብ ጥራይ እዩ። ኣምላኽ ግና እቲ ዘድልዩና ይፈልጦ እዩ። ናባኡ ከአ ባዕሉ ይመርሓና። ንሰዓቦ፡ “ኣ እግዚአብሔር አቦ! ናትካ ክኸውን እደሊ እሎኹ። ንሰኻ ምርሓኒ። ካባኻ ከይፍለ ሓይልኻ ሃበኒ።”</p>